

СЕКЦІЯ 10. СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМНОСТІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

УДК 620.9.001

Бажанова Наталія, к.е.н.

*Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна*

ПРОБЛЕМИ ЗМІЦНЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Bazhanova Nataliia, PhD (Economics)

PROBLEMS OF STRENGTHENING ENERGY SECURITY OF UKRAINE

Проблеми енергетичної безпеки в Україні є надзвичайно актуальними. Вона є одним з найбільш важливих компонентів національної безпеки нашої держави. Сьогодні Україна знаходиться у повній залежності від РФ, через передоплату газу та запланований імпорт електроенергії та вугілля. Знову актуальними стали проблеми відключення електроенергії, через припинення постачання вугілля з українських шахт, що знаходяться в зоні АТО та непланові ремонти на ТЕС та АЕС.

Проблему енергетичних криз у розвинутих країнах світу вдалося подолати за рахунок енергозбереження. Для зміцнення енергетичної безпеки країни потрібно розвивати ПЕК України. Однією із альтернатив є необхідність переходу країни у стан тотального енергозбереження.

Для України необхідно зробити кілька ключових кроків, які дадуть можливість подолати проблему енергетичної безпеки в цілому.

По-перше, запровадити повний облік споживання теплової енергії та газу, що дасть можливість знижувати споживання енергетичних ресурсів навіть без значних інвестицій у модернізацію. По-друге, для подолання енергетичної кризи має бути масове запровадження когенерації (когенерація - технологічний процес виробництва двох видів енергії одночасно, зокрема, електричної та теплової), що дасть змогу значно зменшити собівартість електроенергії. По-третє, Україна має вжити заходи щодо управління попитом.

В масштабах країни, потенційні вигоди від регулювання попиту ще більше, оскільки не потрібно зводити греблі ГАЕС, не потрібно буде затоплювати території. Не потрібно буде купувати перетоки в зимовий період з Росією. Витрати на управління споживанням в рази менше ніж на будівництво маневрових потужностей. Для України це особливо актуально, оскільки в країні відчутний дефіцит саме регулюючих потужностей, а не базових.

Список використаних джерел:

1. Енергетична стратегія України на період до 2030 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mpe.kmu.gov.ua>

УДК 338.43:005.35

Бурковська Алла, к.е.н., доцент
Лункіна Тетяна, к.е.н., доцент
*Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

**ПРО НЕОБХІДНІСТЬ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО
РЕГУЛЮВАННЯ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
В УКРАЇНІ**

Burkovska Alla, PhD (Economics), Associate Professor
Lunkina Tetiana, PhD (Economics), Associate Professor

**THE NEED TO IMPROVE THE LEGISLATIVE REGULATION OF CORPORATE
SOCIAL RESPONSIBILITY IN UKRAINE**

Важливість провадження в Україні соціально відповідального підходу до здійснення діяльності підприємств не викликає сумнівів, адже саме соціальна відповідальність як фактор забезпечення системності розвитку економіки має стати основою розквіту суспільства і держави в цілому. На цьому шляху наша країна має сформувати міцний апарат регулювання соціально відповідальної діяльності підприємств на усіх рівнях.

Найбільший вплив на поширення соціально відповідального підходу до здійснення господарської діяльності підприємств мали міжнародні організації, серед яких: Організація Об'єднаних Націй (ООН), Міжнародна Організація Праці (МОП) та інші, а також провідні світові бізнес-структури та громадські організації.

Для позначення головних аспектів діяльності фірм, які бажано підпорядковувати принципам КСВ, до розробки вітчизняних стандартів можна запозичити вже існуючі, що перевірені досвідом світових компаній. Такими допоміжними документами, на нашу думку, мають слугувати:

- Глобальний договір ООН, що визначає десять основних принципів, на яких має ґрунтуватися КСВ;
- Декларація МОП, яка апелює до роботодавців з приводу забезпечення базових людських цінностей працівників;
- Принципи регулювання ділової поведінки, що були прийняті на засіданні «Круглого столу» Саух;
- Директиви Організації з економічного співробітництва та розвитку, що регламентують основні положення щодо впровадження стандартів для оптимізації виробничих відносин та працевлаштування;